

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011789
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115011789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanej L. R., nar. XX.XX.XXXX v Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák., o odvolaniach prokurátora a poškodeného K.. K. Q. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/147/2015 zo dňa 14.6.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.6.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. sa odvolanie poškodeného K.. K. Q. z a m i e t a , pretože bolo podané osobou neoprávnenou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/147/2015 zo dňa 14.6.2016 bola L. R. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodená spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že dňa 14.01.2015 v čase o 18:19 hod viedla osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felicia Combi, EČV: W po ceste 1/50 v smere od mesta Trenčín na obec Bierovce, kde v k.o. Trenčianska Turná na križovatke cesty 1/50 v km 117,23 a cesty 11/507 počas odbočovania vľavo smerom na obec Trenčianske Stankovce nedala prednosť v jazde oproti jazdiacemu vozidlu zn. Seat Ibiza, EČV: T ktorého majiteľom je Y. Q., trvale bytom Q., XX.augusta XX/XX, ktoré v tom čase viedol poškodený K.. K. Q., trvale bytom T., ul. V. XXX/X, čoho následkom prešla do protismeru, kde sa čelne zrazila s uvedeným vozidlom poškodeného, ktorý po zrážke utrpel trieštivú zlomeninu dolnej časti vretennej kosti vľavo a zmliaždenie v oblasti hrudnej kosti, v dôsledku čoho bola poškodenému nasadená fixácia ľavého predlaktia sadrovou dlahou, ktorá ho čiastočne obmedzovala pri vykonávaní bežných životných potrieb a úkonov, a v hygiene a príprave stravy, kde potreboval pomoc inej osoby, pričom tieto čiastočné obmedzenia trvali od 14.01.2015 do 26.02.2015, teda celkovo 44 dní, a spolujazdkyňa obvinenej, mal. S.J. nar.XX.XX.XXXX, utrpela drobné pomliaždenie a odreniny predkolenia oboch dolných končatín a ľavej hornej končatiny a prasknutie horného konca píšťaľ vľavo, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, pretože skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku boli poškodení K.. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., ul. J. V. č. XXX/X a Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s., Bratislava, ul. Mamatayova č. 17, zastúpená Mgr. Evou Kožúrikovou odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že si neosvojil závery znaleckého posudku Ing. Milana Holéciho, ktorý vyhodnotil spôsob a techniku jazdy obžalovanej za nesprávny a spôsob a techniku jazdy poškodeného za správny. Poukázal pritom na zistenia znalca, podporené výpoveďami obžalovanej a svedkov L. R., R. Y. a S. F., že poškodený musel pri obchádzaní vozidiel odbočujúcich v jeho smere doľava na Trenčiansku Turnú vykonať vyhábací manéver vpravo, aby sa bezpečne vyhol v jeho smere vľavo odbočujúcim vozidlám a vzhľadom na šírku jazdného pruhu tak musel minimálne pravou časťou vozidla ísť po krajnici. Poškodený tak predchádzal po krajnici a to v križovatke v tvare kríža, resp. písmena "X", (pričom bol dopravným značením upozornený na križovatku) a tieto vozidlá

obiehal už v takej vzdialenosti pred touto križovatkou, ktorá nebola dostatočná na bezpečné dokončenie predchádzania pred úrovňou križovatky, tak aby sa mohol bezpečne zaradiť pred ne, aby bol viditeľný aj pre vozidlá v protismere odbočujúce doľava, teda aj pre obžalovanú. Takýmto svojim vyhýbacím manévrom poškodený porušil ustanovenie § 15 ods. 5 písm. g) Zák. č. 8/2009 Z. z. účinného v čase dopravnej nehody. Pri ustanovení § 15 ods. 5 písm. g) zák. č. 8/2009 Z.z. nie je výnimka umožňujúca predchádzanie vpravo. Na základe vyššie uvedeného má súd za preukázané, že vinníkom dopravnej nehody je poškodený, ktorého spôsob a techniku jazdy súd prvého stupňa vyhodnotil ako nesprávnu. Vzhľadom na vyhýbací manéver poškodeného, ktorý bol v rozpore s ustanoveniami zákona o cestnej premávke, nemohla obžalovaná spozorovať ani predvídať, nakoľko vo výhlade jej bránili práve oproti stojace vozidlá odbočujúce z jej pohľadu doprava. Aj znalec Ing. Holáci potvrdil, že tieto vozidlá vytvárali zónu zakrytého výhľadu, oblasť, cez ktorú nie je možné jednoznačne a dostatočne z osobného vozidla zmapovať situáciu za oproti odbočujúcimi vozidlami. Obžalovaná tak nemohla ani predvídať porušenie zákona poškodeným a v jej konaní absentuje nedbanlivostné zavinenie k spôsobenému následku pri porušení dôležitej povinnosti uloženej zákonom.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním okresný prokurátor v neprospech obžalovaného a v zákonnej lehote podal odvolanie i poškodený K.. K. Q..

Poškodený K.. K. Q. v dôvodoch odvolania namietal nesprávne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa týkajúce sa konštatovania o jeho nesprávnej technike jazdy a zavinenia dopravnej nehody. S poukazom na ustanovenia § 1 ods.5 písm. f, § 15 ods.1 a § 19 ods.4 Zák. č. 8/2009 zaviniť nehodu vodička Felicie.

Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že odvolanie podal v neprospech obžalovanej z dôvodu jej oslobodenia spod obžaloby a tým neuloženia primeraného trestu za žalovaný trestný čin, pričom sa nestotožňuje so závermi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom rozsudku, ktorým odôvodnil oslobodzujúci výrok. Čo sa týka jazdy poškodeného K.. K. Q., tak skutočnosť, že poškodený vykonával so svojim vozidlo obchádzací manéver vpravo s úmyslom bezpečne minúť v jeho jazdnom pruhu stojace vozidlá na križovatk, sa konštatuje už v samotnom znaleckom posudku na strane č. 19 a teda na hlavnom pojednávaní znalec neuviedol v tomto smere žiadnu novú informáciu tak, ako to má vyplývať z napadnutého rozsudku. Navyše, takáto možnosť riešenia uvedenej dopravnej situácie vyplýva priamo zo zákona, nakoľko v ustanovení § 15 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon o cestnej premávke") vyplýva, že vpravo sa prechádza vozidlo, ktoré mení smer jazdy vľavo a ak už nie je pochybnosť o ďalšom smere jeho jazdy. Z ustanovenia § 15 odsek 5 písmeno f) Zákona o cestnej premávke vyplýva, že vodič nesmie prechádzať po krajnici; to neplatí pri predchádzaní vpravo podľa odseku 1, pritom nesmie ohroziť ani obmedziť chodca idúceho po krajnici a cyklistu alebo vodiča malého motocykla jazdiaceho po krajnici. Z ustanovenia § 19 odsek 1 Zákona o cestnej premávke o. i. vyplýva povinnosť vodiča vykonávajúceho odbočovací manéver dbať na zvýšenú pozornosť. Podľa § 19 odsek 4 Zákona o cestnej premávke, vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde protiidúcim motorovým vozidlám i nemotorovým vozidlám, električkám idúcim v oboch smeroch, vozidlám idúcim vo vyhradenom jazdnom pruhu po jeho ľavej strane a chodcom prechádzajúcim cez vozovku.

Navyše, vodič odbočujúci vľavo je pred samotným odbočovaním povinný zaradiť sa čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu a šírku vozovky (§ 19 odsek 3 Zákona o cestnej premávke). V tom prokurátor vidí ďalšie zásadné porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovanej, nakoľko z výpovedí svedkov R. Y., S. F., poškodeného K.. K. Q., ako ani z výpovede sestry obvinenej, L. R. nevyplýva, že by obžalovaná splnila túto povinnosť, zaradila sa čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jej smer jazdy, prípadne spomalila a tým sa presvedčila, či môže bezpečne vykonať odbočovací manéver. Z uvedeného vyplýva, že poškodený ani neohrozil ani neobmedzil vodiča jazdiaceho v protismere (teda obžalovanú), nakoľko obžalovaná v čase zrážky už vykonávala odbočovací manéver, teda z hlavnej cesty menila smer jazdy smerom na vedľajšiu cestu, kedy je tu daná prvoradá povinnosť obžalovanej riadne sa presvedčiť o možnosti vykonať odbočovací manéver bez toho, aby ohrozila vozidlá jazdiace priebežne po hlavnej ceste. Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku, tak z odborného posudku k zraneniam poškodeného K.. K. Q. vyplýva, že tento utrpel zlomeninu dolnej časti vretennej kosti vľavo trieštivú a zmliaždenie v oblasti hrudnej kosti, pričom tieto zranenia poškodeného čiastočne obmedzovali na bežnom spôsobe života, a to v hygiene a príprave stravy, kde potreboval pomoc inej osoby. Tieto čiastočné obmedzenia trvali spolu 44 dní. Navyše poškodený uviedol, že nemohol používať zranenú ruku, musela mu pomáhať manželka a pracovne bol tiež citelne obmedzovaný. Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o vine obžalovanej

L. R. a za použitia ustanovenia § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s dôvodmi odvolania, navrhla tomuto vyhovieť s tým, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného, ponechala na úvahu súdu ako o tomto rozhodne.

Poškodený K. K. Q. uviedol, že nemá záujem na nejakom trestnom stíhaní, no podľa jeho názoru právny názor vyslovený súdom prvého stupňa je nesprávny, vzhľadom na jednotlivé ustanovenia vyhlášky zákona o cestnej premávke. Pokiaľ ide o jeho odvolanie, je si vedomý, že by nemalo smerovať voči výroku o vine, avšak trvá na odvolaní vo vzťahu k výroku o náhrade škody.

Obhajca obžalovanej uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa vyslovenom v napadnutom rozsudku. Opätovne poukázal na to, že poškodený porušil viaceré ustanovenia zákona o cestnej premávke a to rýchlosť jazdy, zákaz predchádzania cez križovatku a možnosť predchádzania len pokiaľ má dostatočný rozhľad. Vo vzťahu k obžalobe poukazuje na to, že neboli citované ustanovenia v skutkovej vete, ktoré mala obžalovaná svojím konaním porušiť a navyiac neobstojí kvalifikácia skutku v zmysle § 157 Tr.zák, pretože nebola preukázaná predpokladaná ujma na zdraví. Z uvedených dôvodov žiadal odvolania prokurátora a poškodeného zamietnuť.

Obžalovaná uviedla, že je jej ľúto čo sa stalo, nie je si však vedomá toho, že porušila nejaký zákon alebo predpis.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa a dospel k nasledujúcim záverom. Pokiaľ ide o zistenia súdu prvého stupňa týkajúce sa okolností predmetnej dopravnej nehody, v tomto smere neboli pochybnosti na základe vykonaných dôkazov a to výpovede obžalovanej, poškodeného, svedkov, znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy, ale i záznamov z dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody a fotodokumentácie, za akých k tejto nehode došlo. Z hľadiska vyvodenia trestnej zodpovednosti obžalovanej sa preto podstatným javilo posúdenie spôsobu vedenia motorového vozidla tak obžalovanej ako i poškodeného za vzniknutej dopravnej situácie v kontexte s dodržaním, resp. prípadným porušením konkrétnych ustanovení Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o cestnej premávke) a s tým súvisiacim riešením otázky príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. V danom prípade porušenie, či dodržanie ustanovení citovaného zákona jednotlivých účastníkov dopravnej nehody bolo otázkou právnou, rozhodnou pre posudzovanie trestnej zodpovednosti u obžalovanej.

Krajský súd zistil, že závery okresného súdu v tom smere, že dopravnú nehodu zapríčinil poškodený, ktorý porušil pri prejazde križovatkou ustanovenie § 15 ods. 5 písm. g) Zák. č. 8/2009 Z. z. účinného v čase dopravnej nehody, pričom obžalovaná nemohla predvídať porušenie zákona poškodeným a preto v jej konaní absentuje nedbanlivostné zavinenie k spôsobenému následku pri porušení dôležitej povinnosti uloženej zákonom, nie sú správne. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o právne vyhodnotenie podstaty žalovaného skutku, t.j. či obžalovaná z nedbanlivosti porušila ustanovenia zákona ukladajúce povinnosti vodiča pri odbočovaní vľavo z hlavnej cesty, čo predstavuje právne posúdenie techniky jazdy obžalovanej, krajský súd uvádza nasledovné. Z hľadiska zavinenia z nedbanlivosti a citácie ustanovenia § 16 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252316'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. je zrejmé, že pri nedbanlivosti je daná len vedomostná (intelektuálna zložka) zavinenia, kedy na rozdiel od úmyselného zavinenia páchatel' nechce spôsobiť následok predpokladaný trestným činom, ani s jeho spôsobením nesúhlasí. Podľa stupňa, resp. prítomnosti vedomostnej zložky zavinenia pritom rozlišujeme nedbanlivosť vedomú a nevedomú. Vedomá nedbanlivosť zahŕňa vedomosť páchatel'a o možnosti spôsobenia následku, ktorý páchatel' síce nechce spôsobiť, avšak bez primeraných dôvodov

sa spolieha, že následok nenastane. Nevedomá nedbanlivosť nezahŕňa vedomosť páchatel'a, avšak páchatel' vedieť mal a mohol, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. Táto povinnosť, resp. možnosť vedomosti je súčasne podmienená okolnosťami prípadu a osobnými pomermi páchatel'a. Krajský súd zastáva názor, že pri posudzovaní okolností, ktoré môže alebo nemôže vodič predvídať, je treba vychádzať z konkrétnej dopravnej situácie. Z hľadiska zavinenia z nedbanlivosti to potom znamená, že okrem miery povinnej opatrnosti vyplývajúcej z pravidiel cestnej premávky, tu existuje i jej subjektívne vymedzenie, vzťahujúce sa k miere opatrnosti, ktorú je schopný vodič v konkrétnom prípade vynaložiť. V tejto súvislosti je potom rozhodujúce, či obžalovaná mala povinnosť dať prednosť v jazde protiidúcim vozidlám a súčasne i možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom. V tomto smere krajský súd dospel k inému záveru ako súd prvého stupňa. Je nutné poukázať na to že obžaloba kládla obžalovanej za vinu porušenie dôležitej povinnosti uloženej jej podľa § 19 ods.4 zákona o cestnej premávke s poukazom na § 137 ods.2 písm. c), písm. i) tohto zákona, tak ako je uvedené v právnej vete obžaloby. Podľa ustanovenia § 19 ods.4 zákona o cestnej premávke vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde protiidúcim motorovým vozidlám i nemotorovým vozidlám, električkám idúcim v oboch smeroch a chodcom prechádzajúcim cez vozovku. Vodič motorového vozidla i nemotorového vozidla odbočujúci vpravo je povinný dať prednosť v jazde električky, ak je povolená jazda pozdĺž električky vľavo. Podľa ustanovenia §19 ods.3 zákona o cestnej premávke, je pred odbočovaním vľavo vodič povinný zaradiť sa čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu a šírku vozovky. Ak vodiči protiidúcich vozidiel odbočujú vľavo, vyhýbajú sa vľavo a podľa § 19 ods.1 je vodič je povinný pri odbočovaní dbať na zvýšenú opatrnosť. V tejto súvislosti je nutné poukázať na vykonané dokazovanie, kde jednak z výpovedí samotnej obžalovanej ako i svedkov R. Y., S. F., poškodeného K.. K. Q., výpovede sestry obvinenej, L. R. vyplýva, že táto začala odbočovací manéver doľava len s miernym pribrzdením bez zastavenia. Sama obžalovaná uviedla, že mala zaradený štvrtý prevodový stupeň. Takýto spôsob jazdy nepochybne nemožno za danej situácie aká bola na križovatke tesne pred odbočovacím manévrom obžalovanej považovať za technicky správne, tak ako to napokon uviedol aj znalec v znaleckom posudku z odboru cestnej dopravy, ktorý skonštatoval, že obžalovaná so svojim vozidlom pri odbočovaní vľavo vošla do križovatky bez náležitého zistenia situácie a možnosti vykonať technicky správny manéver odbočenia z hlavnej cesty na vedľajšiu a vytvorila tak poškodenému idúcemu po hlavnej ceste náhlu prekážku. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaná nepochybne pri takejto technike jazdy porušila ustanovenie § 19 ods.1, ods.3, ods.4 zákona o cestnej premávke. Správna technika jazdy zo strany obžalovanej vzhľadom na dopravnú situáciu vyžadovala, aby táto pred odbočovacím manévrom so svojim vozidlom zastala a až takto hodnotila situáciu v križovatke (povinnosť dať prednosť v jazde v prípade potreby v sebe rozhodne zahŕňa aj povinnosť s vozidlom zastat'). Navyiac ak by tiež dodržala povinnosť pred odbočovaním vľavo zaradiť sa čo najďalej vľavo, mala by lepšiu možnosť zhodnotiť celú situáciu z miesta, z ktorého už mala dostatočný výhľad na protismerný jazdný pruh hlavnej cesty. Nepochybne na základe vykonaných dôkazov obžalovaná porušila citované ustanovenia zákona o cestnej premávke a svojim spôsobom jazdy a nedaním prednosti po hlavnej ceste idúcemu vozidlu poškodeného zapríčinila dopravnú nehodu. Na tomto závere nič nemení ani spôsob jazdy poškodeného, na ktorý poukazuje súd prvého stupňa. Je síce možné skonštatovať, že i poškodený nedodrжал ustanovenie § 15 ods. 5 písm. g) zákona o cestnej premávke, možno teda hovoriť o určitej miere spoluzodpovednosti, no boli to najmä nevhodná technika jazdy obžalovanej a ňou porušené pravidlá cestnej premávky, ktoré preukázateľne vyvolali vznik nehodovej situácie a v konečnom dôsledku to bola práve obžalovaná, ktorý spôsobom svojej jazdy zavinila vznik predmetnej dopravnej nehody a vznik ťažkej ujmy na zdraví poškodeného, tak ako to má na mysli ustanovenie § 157 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523157'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. v spojení s § 123 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523123'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že obžalovaná svojim konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby i napadnutého rozsudku naplnila po formálnej stránke znaky žalovaného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr.zák. Na druhej strane krajský súd posudzujúc materiálnu stránku spáchaného prečinu s poukazom na ustanovenie § 10 ods.2 Tr.zák. dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za akých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Je pravdou, že v danom prípade došlo k pomerne vážnemu následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví, no je potrebné poukázať na skutočnosť, že v danom prípade išlo o nedbanlivostné konanie obžalovanej, pričom tak ako uviedol i znalec, k nehode došlo za výrazne zhoršených svetelných podmienok (tma, oproti stojace vozidlá so svietiacimi svetlometmi, tma, dážď, hustota premávky a technicky problematická konfigurácia križovatky,

čiasťočné spoluzavinenie poškodeného, ale i osobu obžalovanej, ktorá doposiaľ nebola súdne trestaná, nespáchala žiadny priestupok a to ani na úseku cestnej dopravy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že možno konštatovať absenciu materiálnej podmienky (závažnosť činu vyššia ako nepatrná) pre naplnenie znakov žalovaného prečinu, tak ako to je uvedené vyššie.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti potom krajský súd dospel k záveru, (aj keď z iných dôvodov ako okresný súd), že výrok súdu prvého stupňa, ktorým bola obžalovaná podľa § podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodená spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom, je v konečnom dôsledku správny a zákonný, preto nezrušoval napadnutý rozsudok a odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol. Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného K.. K. Q., tento odvolaním môže napadnúť rozsudok len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, nie je oprávnený podať odvolanie proti výroku o vine, preto jeho odvolanie krajský súd podľa § 316 ods.1 Tr.por. zamietol ako podané osobou neoprávnenou. V tej súvislosti krajský súd uvádza, že podľa § 288 ods.3 Tr.por. v prípade oslobodzujúceho rozsudku súd poškodeného vždy s jeho nárokom na náhradu škody odkáže na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.